Молочна Путь сяйлива сестро
Білявих ханаанських рік
І тіл коханок білочреслих
Чи пригойдає твій потік
Нас до галактик новоскреслих

Випадку демони щокрок
Ведуть нас по мотивах зорніх
І рід людський іде в підскок
Танцює задки до безодні
Під шаленистий гук скрипок

О долі долі незглибимі
Царі скажені як ножі
Жінки-зірки що не любили
Не вгріють вас на ложі лжі
В пустелі світу нелюдимій

Старий принц-регент Луїтпольд
Намісник королів безумних
Як він ридає з тих незгод
Коли блудні вогні без зуму
Ведуть купальський хоровод

Сумів палац без господині
Вітри гули без заборол
На білім озері мов диво
Плив човен повен баркарол
Ячав присмертно лебедино

Втопивсь у срібній тій воді
Якось володар-загорілець
І виплив мертвий а тоді

Лежав на березі горілиць
В мінливе небо все глядів

Червневих сонць палюча ліра
Болючі пальці обпіка
В нуртах марінь душа зомліла
Знов у Париж я приблукав
І рад би вмерти і несила

Неділі довгі тут аж страх
І катеринки невгомонні
По сірих хлипають дворах
І квіти хиляться з балконів
Падучих веж чудний парад

А вечори хмільні від джину
В електросяйві мерехтять
Снують трамваї без упину
В огнях зелених дзеленчать
Розпачливу журбу машинну

Кафе паризькі п'яні в дим
Сифонів шип і шик гарсонів
Гудуть на тисячу ладів
Кричать любов циган безсонних
Тобі тобі що я любив

Я я що знаю всі рефрени
Жалі-плачі моїх років
Рабів моління до мурени
Нелюбого похмурий спів
Орфея клич і зов сирени